

ПОЛИТИКА ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА И * СТИМУЛИТЕ ПО ЧЛ. 18 ОТ НАРЕДБА № 50 ЗА КАПИТАЛОВАТА АДЕКВАТНОСТ И ЛИКВИДНОСТ НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ И РЕГЛАМЕНТ № 2017/565

Чл. 1. (1) Политиката за възнагражденията има за цел създаването на обща рамка за управление на възнагражденията в ИП "ФАКТОРИ" АД във всичките им форми като заплати, материални стимули включително облаги, свързани с пенсиониране, за следните категории персонал:

1. висшия ръководен персонал;
2. служители, чиято дейност е свързана с поемане на рискове;

3. служители, изпълняващи контролни функции, и
4. всички служители, чиито възнаграждения са съразмерни с възнагражденията на служители по т. 1 и 2 и чиято дейност оказва съществено влияние върху рисковия профил на инвестиционния посредник..

(2) Настоящата политика е изготвена съобразно изискванията на Раздел IV от Наредба № 50 за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им (Наредба № 50) и чл. 27 от делегиран Регламент № 2017/565.

Чл. 2. Политиката за възнагражденията отговаря на естеството, мащаба и сложността на дейността, вътрешната организация и обхвата на извършваните инвестиционни услуги и дейности, като прилага следните принципи:

1. осигуряване на надеждното и ефективно управление на риска и ненасърчаване на поемането на риск, който надвишава приемливите за инвестиционния посредник нива;
2. осигуряване на съответствие със стратегията, целите, ценностите и дългосрочните интереси на инвестиционния посредник и прилагане на мерки за избягване на конфликти на интереси.

Настоящата Политика насърчава отговорно бизнес поведение, справедливо третиране на клиентите, включително при възникване на конфликти на интереси.

Чл. 3. (1) Размерът на възнагражденията косвено е засегнат от основния принцип за отчитане на риска и е обвързан с планирането на капитала, ликвидността и поддържането на стабилна капиталова база.

(2) Целта на ИП "ФАКТОРИ" АД в политиката за възнаграждения е да привлече и задържи високо квалифицирани, мотивирани и качествени служители.

(3) Справедливото и недискриминиращо отношение е задължителен принцип на Политиката за възнагражденията.

(4) В динамична среда и постоянно променящи се пазари на труда ИП "ФАКТОРИ" АД следва да предлага конкурентни възнаграждения. Затова е необходимо постоянно наблюдение на условията на пазара на труда във финансовата сфера и адаптация към практиките му.

Чл. 4 (1) . Политиката по възнагражденията има за цел и да гарантира, че клиентите на Инвестиционния посредник биват третирани коректно и разпределяните възнаграждения в посредника не увреждат техните интереси в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план.

(2) Основен принцип при приемането и прилагането на настоящата политика е осигуряването на липса на конфликти на интереси или стимули, в резултат на които съответните лица биха могли да предпочетат собствените си интереси или интересите на посредника в потенциален ущърб на един или друг клиент.

II. ПОЛИТИКА ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

Чл. 5. Съветът на директорите на ИП "ФАКТОРИ" АД приема настоящата политика след консултации със Звеното за Съответствие. При разработването ѝ са взети предвид естеството, мащаба и сложността на дейността на посредника, структурата на вътрешната му организация и обхвата на извършваните инвестиционни услуги и дейности.

III. ВИДОВЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ, ИЗПЛАЩАНИ ОТ ИНВЕСТИЦИОННИЯ ПОСРЕДНИК

Чл. 6. (1) Възнагражденията съгласно действащите нормативни актове се разделят на постоянни и променливи.

(2) Постоянните възнаграждения представляват плащания в зависимост от професионалния опит и функционалните отговорности на длъжността, посочени в длъжностната характеристика на служителя като част от условията на трудовия договор или в договора за управление, и съответства на целите на позицията, йерархическото ниво и останалите фактори за предоставяне на професионална услуга, определена с длъжностната характеристика или кръг от функции.

(3) Променливите възнаграждения са допълнителни плащания или стимули обвързани с постоянния резултат от дейността и съобразени с поетите рискове, както и с изпълнението, надхвърлящо изискванията, посочени в длъжностната характеристика на служителя като част от условията на трудовия договор или в договора за управление.

Чл. 7. (1) Променливото възнаграждение е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се определя като комбинация от оценките за резултатите на отделния служител, на съответното структурно звено, както и на цялостните резултати на инвестиционния посредник. Оценката на резултатите на всеки служител се основава на финансови и нефинансови критерии.

(2) Оценките по ал. 1 обхващат период от няколко години, така че оценъчният процес да се основава на дългосрочното изпълнение на дейността и изплащането на елементите на променливите възнаграждения, основаващи се на резултатите, да е разпределено за период, отчитащ икономическия цикъл и поетите от инвестиционния посредник рискове.

(3) Оценката на резултатите от дейността, използвана за изчисляване на променливите елементи на възнаграждението и разпределението им, включва корекция за всички видове настоящи и бъдещи рискове и отчита цената на капитала, както и необходимата ликвидност.

(4) Променливото възнаграждение се определя така, че общият му размер да не ограничава способността на инвестиционния посредник да поддържа и да подобрява капиталовата си база.

Чл. 8. Обезщетенията, свързани с предсрочно прекратяване на договор, отразяват постигнатите с течение на времето резултати и са определени по такъв начин, че да не се възнаграждава неуспехът или некоректно поведение

Чл. 9 (1) Съветът на директорите на ИП "ФАКТОРИ" АД, съобразно настоящата Политика, определя единствено постоянно възнаграждение, което се индивидуализира в трудовите договори и/или договорите за управление на лицата, работещи за него. Ако едно лице е страна по гражданско правоотношение, възнаграждението му се определя в договора.

Чл. 10 (1) Инвестиционният посредник не изплаща и не определя променливо възнаграждение и не предвижда облиги, свързани с пенсиониране.

(2) Ако управителният орган на ИП "ФАКТОРИ" АД вземе решение да разпределя променливо възнаграждение, то се прилага

принципа, че постоянните и променливите компоненти на възнагражденията се поддържат в постоянен баланс, с оглед на това структурата на възнагражденията да не благоприятства интересите на инвестиционния посредник или неговите съответни лица за сметка на интересите на един или друг клиент.

Чл. 11. Гарантираното променливо възнаграждение не е съвместимо с разумното управление на риска или с принципа за заплащане според резултатите и не се включва в бъдещи планове за възнагражденията, поради което такова не се възприема от посредника.

Чл. 12. ИП не се възползва от извънредна държавна помощ.

Чл. 13. (1) Служителите, изпълняващи контролни функции, са независими от функциите в инвестиционния посредник, върху които упражняват контрол, разполагат с подходящи правомощия и получават възнаграждения, съобразени със степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите, постигнати от структурните звена, които контролират.

(2) Върху възнагражденията на ръководителите на звеното за управление на риска (ако бъде формирано такова от ИП) и на звеното Нормативно съответствие се осъществява надзор пряко от комитета по възнагражденията. В случай че такъв комитет не е създаден, надзорът се извършва от съответния контролен орган.

Чл. 14. Забранява се на служителите на инвестиционния посредник да използват лични стратегии за хеджиране или застраховане, свързани с възнагражденията или отговорността, с цел да се намали ефекта на отчитането на риска, заложен във възнагражденията им.

Чл. 15. Диапазоните на постоянните възнаграждения се актуализират ежегодно на база на получена пазарна информация за очакваните промени на възнагражденията на пазара на труда в сферата на Инвестиционните посредници и се взимат под внимание по време на изготвяне на бюджета.

IV. РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 16. (1) ИП във връзка с политиката за възнагражденията оповестява публично незабавно след одобрението от Съвета на директорите най-малко следната информация за тези категории персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на ИП:

а) информация относно процеса на вземане на решение, използван при определяне на политиката за възнагражденията, както и броя на заседанията, проведени от основния орган, който контролира възнагражденията, през финансовата година, включително — ако е приложимо — информация за външния консултант, чиито услуги са използвани за определяне на политиката за възнагражденията и ролята на съответните заинтересовани участници;

б) информация относно връзката между заплащането и постигнатите резултати – към датата на одобрение на тези правила такава не се предвижда;

в) обобщена количествена информация относно възнагражденията, разграничена по видове дейност;

г) обобщена количествена информация относно възнагражденията, разграничена поотделно за висшето ръководство и за служителите, чиито дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, като се посочва следното:

- i) размерите на възнагражденията за финансовата година и броят на получателите;
- ii) размерите на неизплатените разсрочени възнаграждения, разделени на вече получени и на такива, които предстои да бъдат получени – към датата на одобряване на тези правила такива не се предвиждат;
- iii) възнагражденията при наемане на работа и обезщетенията при освобождаване от работа, изплатени през финансовата година, и броят на получателите на такива плащания;
- iv) размерите на обезщетенията при освобождаване от работа, отпуснати през финансовата година, броят на получателите на такива обезщетения и най-високият размер на такова безщетение, отпуснато на отделно лице.

д) при поискване от Комисия за финансов надзор — общото възнаграждение на всеки член на ръководния орган или на висшето ръководство.

(2) Инвестиционният посредник спазва насоките на ЕБО, приети от Комисия за финансов надзор за воденето на разумни политики за възнагражденията, съобразени със заложените в действащите нормативни актове принципи.

V. ПОЛИТИКА ОТНОСНО СТИМУЛИ, ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ, КОМИСИОННИ И НЕПАРИЧНИ ОБЛАГИ, ПОЛУЧАВАНИ ОТ ИНВЕСТИЦИОННИЯ ПОСРЕДНИК

Настоящият раздел се приема на основание чл. 11 от Делегирана Директива (ЕС) № 2017/593 по отношение на защитата на финансовите инструменти и паричните средства, принадлежащи на клиенти, задълженията за управление на продукти и правилата, приложими към предоставянето или получаването на такси, комисиони или други парични или непарични облаги.

Чл. 17. Инвестиционният посредник, в случаите когато плаща или получава такси или комисиони, или предоставя или получава непарични облаги във връзка с предоставянето на инвестиционна услуга или допълнителна услуга на клиента, е длъжен по всяко време да изпълнява условията, определени в чл. 73, ал. 1 от ЗПФИ (член 24, параграф 9 от Директива 2014/65/ЕС).

Чл. 18. (1) Таксата, комисионата или непаричната облага събирана от клиента на ИП се счита за предназначена да повиши качеството на съответната услуга за клиента, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) тя е обоснована от предоставянето на допълнителна услуга или услуга на по-високо ниво на съответния клиент, пропорционално на нивото на получаваните стимули, като например:
 - i) предоставяне на инвестиционни съвети, които не са независими, относно широк набор от подходящи финансови инструменти, както и достъп до същия набор инструменти, включително подходящ брой инструменти от трети страни — доставчици на продукти, които нямат тесни връзки с инвестиционния посредник,

ii) предоставяне на инвестиционни съвети, които не са независими, заедно с оферта за клиента, най-малко на годишна база, за оценка на това дали финансовите инструменти, в които е инвестирал клиентът, продължават да бъдат подходящи, или с друга текуща услуга, която е вероятно да бъде ценна за клиента, като например съвети относно възможно оптимално разпределение на активите на клиента, или

iii) предоставяне на достъп при конкурентни цени до широк набор от финансови инструменти, които е вероятно да отговарят на нуждите на клиента, включително подходящ брой инструменти от трети страни — доставчици на продукти, които нямат тесни връзки с инвестиционния посредник, заедно с предоставяне на инструменти с добавена стойност, като например инструменти за обективна информация, помощ за съответния клиент при вземането на инвестиционни решения или даване на възможност на съответния клиент да следи, моделира и коригира обхвата на финансовите инструменти, в които е направена инвестицията, или с предоставяне на периодични доклади за доходността на финансовите инструменти и свързаните с тях разходи и такси;

б) тя не облагодетелства пряко получаващото дружество, неговите акционери или служители, без съществена облага за съответния клиент;

в) тя е обоснована от предоставянето на текуща облага за съответния клиент по отношение на текущ стимул.

(2) Таксата, комисионата или непаричната облага не се счита за приемлива, ако предоставянето на съответните услуги на клиента е пристрастно или нарушено в резултат на таксата, комисионата или непаричната облага.

Чл. 19. (1) Инвестиционният посредник е длъжен да изпълнява определените в чл. 18 изисквания непрекъснато, докато продължава да плаща или получава таксата, комисионата или непаричната облага.

Чл. 20. (1) Инвестиционният посредник съхранява доказателства, че всички такси, комисиони или непарични облаги, платени или получени от посредника, са предназначени да повишат качеството на съответната услуга за клиента:

а) като поддържа вътрешен списък на всички такси, комисиони или непарични облаги, получени от инвестиционния посредник от трета страна във връзка с предоставянето на инвестиционни или допълнителни услуги; и

б) като записва как таксите, комисионите или непаричните облаги, платени или получени от инвестиционния посредник, или тези, които инвестиционният посредник възнамерява да използва, повишават качеството на услугите, предоставяни на съответните клиенти, както и предприетите мерки, за да не се нарушава задължението на посредника да действа честно, коректно и професионално съгласно най-добрия интерес на клиента.

Чл. 21. (1) По отношение на всяко плащане или всяка облага, получени от или платени на трети страни, Инвестиционният посредник разкрива на клиента следната информация:

а) преди предоставянето на съответната инвестиционна или допълнителна услуга, инвестиционният посредник разкрива пред клиента информация относно въпросното плащане или облага в съответствие с чл. 73, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗПФИ (член 24, параграф 9, втора алинея от Директива 2014/65/ЕС).

Незначителните непарични облаги може да бъдат описани по-общо. Другите непарични облаги, получени или платени от инвестиционния посредник във връзка с инвестиционната услуга, предоставяна на клиента, се остойностяват и разкриват

отделно.

б) когато инвестиционният посредник не е успял да установи предварително размера на всяко плащане или всяка облага за получаване или плащане, а вместо това е разкрил пред клиента метода на изчисляване на сумата, посредникът предоставя на клиентите си и последваща информация за точния размер на плащането или облагата, които са получени или платени; и

в) най-малко веднъж годишно, докато инвестиционният посредник получава (текущи) стимули във връзка с инвестиционните услуги, предоставяни на съответните клиенти, инвестиционният посредник информира клиентите си индивидуално относно действителния размер на плащанията или облагите, които са получени или платени. Незначителните непарични облаги може да бъдат описани по-общо.

При изпълнението на горните изисквания ИП взема под внимание правилата за разходите и таксите, определени в чл. 71, ал. 5 и 6 от ЗПФИ (член 24, параграф 4, буква „в“ от Директива 2014/65/ЕС) и в член 50 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/565.

(2) Когато повече посредници участват в канал за дистрибуция, всеки инвестиционен посредник, който предоставя инвестиционна или допълнителна услуга, изпълнява задълженията си да прави разкривания пред клиентите си.

VI. СТИМУЛИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ СЪВЕТИ, ПРЕДОСТАВЯНИ ПО НЕЗАВИСИМ НАЧИН, ИЛИ УСЛУГИТЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПОРТФЕЙЛ

Настоящият раздел се приема на основание чл. 12 от Делегирана Директива (ЕС) № 2017/593.

Чл. 22. (1) Инвестиционният посредник в случаите когато, предоставя инвестиционни съвети по независим начин или управление на портфейл, връща на клиентите всички такси, комисиони или парични облаги, платени или предоставени от трета страна или лице, действащо от името на трета страна, във връзка с услугите, предоставяни на този клиент, веднага щом стане разумно възможно след получаването им.

(2) Всички такси, комисиони или парични облаги, получени от трети страни във връзка с предоставянето на независими инвестиционни съвети или управление на портфейли, се прехвърлят изцяло на клиента.

(3) Инвестиционният посредник изпълняват политика, с която да гарантират, че всички такси, комисиони или парични облаги, платени или предоставени от трета страна или лице, действащо от името на трета страна, във връзка с предоставянето на независими инвестиционни съвети и управление на портфейли, се разпределят и прехвърлят на всеки индивидуален клиент.

(4) Инвестиционният посредник информира клиентите за таксите, комисионите или паричните облаги, които са им прехвърлени, например чрез периодични справки, предоставяни на клиента.

(5) Инвестиционният посредник в случаите когато, предоставя инвестиционни съвети по независим начин или управление на портфейл няма право да приема непарични облаги, които не отговарят на условията на приемливите незначителни непарични

облаги в съответствие с чл. 23.

Чл. 23. (1) Следните облаги отговарят на условията за приемливи незначителни непарични облаги единствено, ако представляват:

а) информация или документация, свързана с финансов инструмент или инвестиционна услуга, която има общ характер или е персонализирана, за да отразява обстоятелствата на индивидуален клиент;

б) писмени материали от трета страна, които са поръчани и платени от корпоративен емитент или потенциален емитент за промотиране на нова емисия на дружеството, или когато с дружеството трета страна е сключен договор и то е получило плащане от емитента да изготвя такива материали на текуща база, при условие че отношенията са ясно разкрити в материалите и че материалите се предоставят едновременно на всички инвестиционни посредници, които желаят да ги получат, или на широката общественост;

в) участие в конференции, семинари и други мероприятия за обучение относно облагите и характеристиките на специфичен финансов инструмент или инвестиционна услуга;

г) представителни разходи с разумна *de minimis* стойност, например за храна и напитки на бизнес среща или конференция, семинар или други мероприятия за обучение, посочени в буква в); и

д) други незначителни непарични облаги, които държава членка смята, че могат да увеличат качеството на услугата, предоставяна на даден клиент, и предвид общото равнище на облагите, предоставяни от даден субект или дадена група субекти, имат размер и характер, които е малко вероятно да попречат на даден инвестиционен посредник да изпълни задължението си да действа в най-добрия интерес на клиента.

(2) Приемливите незначителни непарични облаги са разумни и пропорционални и с размер, при който е малко вероятно да повлияят върху поведението на инвестиционния посредник по какъвто и да е начин, който да вреди на интересите на съответния клиент.

(3) Разкриването на незначителните непарични облаги се извършва преди предоставянето на клиентите на съответните инвестиционни или допълнителни услуги. В съответствие с член 21, ал. 1, буква „а“ незначителните непарични облаги могат да бъдат описани по общ начин.

VII. ПОЛИТИКА ОТНОСНО СТИМУЛИ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗВЪРШЕНО ПРОУЧВАНЕ (RESEARCH)

Настоящият раздел се приема на основание чл. 13, ал. 8 от Делегирана Директива (ЕС) № 2017/593.

Правилата по настоящия раздел се предоставят на клиентите на инвестиционния посредник.

Чл. 24. (1) Предоставянето на проучване от трети страни на ИП, предоставящ управление на портфейли или други инвестиционни или допълнителни услуги на клиент, не се счита за стимул, ако се получава в замяна на някое от следните:

а) преки плащания от собствените ресурси на инвестиционния посредник;

б) плащания от отделна сметка за плащане за проучване, контролирана от инвестиционния посредник, при условие че са изпълнени следните условия, засягащи управлението на сметката:

i) сметката за плащане за проучване се финансира от специална такса за проучване, начислена на клиента. Специалната такса за проучване е: а) таксата, която се основава единствено на бюджет за проучване, определен от инвестиционния посредник с цел установяване на нуждата от извършване на проучване от трета страна по отношение на инвестиционните услуги, предоставяни на неговите клиенти; и б) не е свързана с обема и/или стойността на сделките, извършени от името на клиентите.

ii) като част от установяването на сметка за плащане за проучване и съгласуването на таксата за проучване с клиентите си, инвестиционните посредници определят и извършват редовна оценка на бюджета за проучване като вътрешна административна мярка,

iii) инвестиционният посредник носи отговорност за сметката за плащане за проучване,

iv) инвестиционният посредник извършва редовна оценка на качеството на закупените проучвания въз основа на солидни критерии за качество и способността им да допринасят за по-добри инвестиционни решения.

(2) Когато инвестиционен посредник използва сметката за плащане за проучване по ал. 1, б. „б“, той предоставя следната информация на клиентите:

а) преди предоставянето на инвестиционна услуга на клиентите — информация относно предвидената в бюджета сума за проучване и размера на приблизителната такса за проучване за всеки от тях,

б) годишна информация относно общите разходи, направени от всеки от тях за проучвания от трети страни.

(3) Когато инвестиционният посредник управлява сметка за плащане за проучване, той е длъжен при поискване от страна на клиент или на КФН, или други компетентни органи, съгласно приложимото законодателство, да предостави обобщение на доставчиците, на които е платено от тази сметка, общия размер, който им е бил платен през определен период, облагите и услугите, получени от инвестиционния посредник, и как общата сума, похарчена от сметката, се съотнася към бюджета, определен от посредника за този период, като се отбелязват всички отстъпки или пренасяния, ако в сметката има останали парични средства.

Чл. 25. (1) Всяко споразумение за събирането на таксата за проучване от клиентите, когато тази такса не се събира отделно, а заедно с комисионата за сделката, следва да указва ясно разграничима такса за проучване и да отговаря напълно на условията на чл. 24, ал. 1, б. „б“ и чл. 24, ал. 2.

(2) Общият размер на получените такси за проучване не може да надвишава бюджета за проучване.

Чл. 26. (1) Инвестиционният посредник е длъжен да договори с клиентите, в договора за управление на инвестициите или в общите условия, таксата за проучване, както е предвидена в бюджета на посредника, и честотата, с която конкретната такса за проучване ще се удържа от ресурсите на клиента през годината.

(2) Бюджетът за проучване се увеличава едва след като на клиентите е предоставена ясна информация за предвиденото увеличение. Ако в края на периода в сметката за плащане за проучване има излишък, посредникът следва да приложи

процедура за връщане на тези средства на клиента или прихващането им от бюджета за проучване и таксата, изчислена за следващия период.

В отношенията си с клиенти при възникване на подобна хипотеза инвестиционният посредник предпочита принципа на прихващането, а не на връщането, освен, ако клиента изрично писмено не поиска връщане.

(3) Бюджетът за проучване се управлява единствено от инвестиционния посредник и се основава на разумна оценка на нуждата от проучване от трета страна.

(4) Разпределянето на бюджета за проучване за купуване на проучвания от трета страна е предмет на подходящ контрол от страна на висшето ръководство, за да се гарантира, че се управлява и използва в най-добрия интерес на клиентите на посредника.

Контролът по настоящата алинея включва ясна одитна пътека на плащанията, направени на доставчиците на проучвания, и начина на определяне на платените суми по отношение на критериите за качество, посочени в Чл. 24, ал. 1, буква (б), подточка iv.

(5) Инвестиционният посредник няма права да използва бюджета за проучване и сметката за плащане за проучване за финансиране на вътрешни проучвания.

Чл. 26. (1) За целите на чл. 24, ал. 1, буква (б), подточка iii инвестиционният посредник може да делегира управлението на сметката за плащане за проучване на трета страна, при условие че тази договореност улеснява купуването на проучване от трета страна и плащанията на доставчиците на проучване на името на инвестиционния посредник, без да предизвиква необосновано закъснение в съответствие с инструкцията на инвестиционния посредник.

Чл. 27. (1) Инвестиционният посредник извършва ежегодна оценка на закупените проучвания. Критериите за оценка са следните:

1. Критерии за качество:

- а) да добавят стойност към инвестиционните или търговските решения, като предоставят нови виждания, които информират инвестиционния мениджър (инвестиционен консултант) при вземането на такива решения относно портфейлите на клиенти;
- б) каквато и да е формата на проучването по същество то следва да представя оригинална мисъл, при критичното и внимателно разглеждане и оценка на нови и съществуващи факти и не трябва просто да повтори или да преопакова информация, която е била представена преди него;
- в) да имат интелектуална строгост и не трябва просто да посочват това, което е обичайно или очевидно, или ноторно известен факт; и
- г) представя на инвестиционния мениджър значими заключения, основаващи се на анализ или обработване на данните.
- д) цялостно проучването допринася за по-добри инвестиционни решения от страна на инвестиционния посредник.

(2) Степента, до която проучванията, закупени чрез сметката за плащане за проучване, може да облагодетелстват портфейлите на клиентите, не бива да е непропорционална на цената на проучванията, не бива да води до конфликт на интереси и не бива да стимулира портфолио мениджърите да основават решенията си само на закупени проучвания. Конкретно процентно съотношение на облагодетелстване може да се определи в договора с клиента, в зависимост от вида клиент, вида управление на портфейл, вида операции и инструменти, включени в управлението, срока на управление, рисковия профил и други критерии,

определени от страните или приложимото законодателство.

(3) Инвестиционният посредник не допуска кръстосано субсидиране в практиката си. Не се допуска един клиент, който се е съгласил да заплати за проучване и резултатите от него се отразяват на резултати от управлението за негова сметка и риск портфейл, да субсидира и да се прилага проучването и модела на управление спрямо портфейл на клиент, който не е дал съгласие за заплащане на проучване.

(4) Инвестиционният посредник в практика си прилага на принцип на равностойно и справедливо разпределяне на разходите между клиенти, които са заплатили за проучване, в случаите когато тези клиенти ползват еднакви услуги, имат сходни инвестиционни цели, рискови профили и категоризация. Не се допуска предпочитане на едни клиент пред друг, по начин водещ до заплащане на проучването от един клиент и облагодетелстване от него от други клиенти, които не са заплатили за проучването.

(5) В случаите, когато инвестиционният посредник предоставя услуги по изпълнение, той определя отделни такси за тези услуги, които отразяват само разходите за извършването на сделката. Предоставянето на всяка друга облага или услуга от инвестиционният посредник на други инвестиционни посредници, установени в ЕС, подлежи на разграничима такса. Предоставянето на тези облаги или услуги и таксите за тях не се влияят или определят от нивата на плащанията за услугите по изпълнение.

VIII. ОЦЕНКА НА АДЕКВАТНОСТТА НА ПОЛИТИКАТА

Чл. 28 (1) Политиката за възнагражденията и стимулите е приета от Съвета на директорите на ИП "ФАКТОРИ" АД. Съветът на директорите периодично подлага на преглед най-малко веднъж годишно основните принципи на тази Политика и е отговорен за нейното прилагане.

(2) Прегледът и актуализацията по алинея първа се извършват до 31 декември се представят на Общото събрание с отчета за дейността.

(3) Отделът за проверка на Съответствието извършва поне веднъж годишно преглед на прилагането на Политиката за възнагражденията и стимулите. При констатирана необходимост от промяна и корекции, ръководителят на отдела изготвя становище до Съвета на директорите преди изтичането на срока по ал 2.

VI. ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

1. „Възнаграждение“ по смисъла на тази Политика и Регламент № 2017/565 е „всякакви видове финансови или нефинансови облаги или плащания, предоставяни пряко или непряко от инвестиционния посредник на съответните лица при предоставянето на инвестиционни или допълнителни услуги за клиенти, като парични суми, акции, опции, опростяване на заеми към съответните лица при освобождаване от дължност, пенсионни вноски, възнаграждения от трети лица, например чрез схеми за участие в печалбата, увеличения на заплатата или повишения, здравни застраховки, отстъпки или специални надбавки, щедри лимити за разходи или семинари в екзотични дестинации.“

VII.ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. Когато в практиката на ИП бъдат констатирани проблеми, чието преодоляване изисква изменение или допълване на тази Политика, Съветът на директорите на ИП извършва съответните корекции.

§2. Съветът на директорите на ИП може да издава заповеди и инструкции по прилагането на тази Политика.

§3. Настоящата политика се предоставят за сведение и изпълнение на служителите на ИП и съответните лица, а определени раздели от нея и на клиентите на ИП.

§4. Политиката е приета от Съвета на директорите на ИП "ФАКТОРИ" АД с решение на заседание от 02.05.2018 г.
